

- муніц. управління (Серія “Управління” [зб. наук.пр.] / [За заг. ред. В. К. Присяжнюка, В. Д. Бакуменка]. Вип. 2. – К. : ВПЦ АМУ, 2011. – С. 41–44.
5. Козловська О. С. Підвищення ефективності здійснення державного управління процесом розвитку інформаційного ринку в умовах формування інформаційного суспільства / О. С. Козловська // Інвестиції : практика та досвід. – 2011. – №5. – С. 55.
 6. Кухар В. Національні інформаційні ресурси: проблеми їх захисту й використання // Політичний менеджмент. – 2005. – № 1 (10). – С.170-171.
 7. Машкаров Ю.Г. Особливості інформаційного забезпечення в місцевому самоврядуванні / Ю.Г. Машкаров // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. – Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ “Магістр”, 2006. – № 2 (29) : У 2 ч. – Ч. 2. – С. 310 – 317.
 8. Роль інформації у формуванні ринкової економіки / [Бажал Ю., Бакуменко В., Бондарчук І. та ін.]; за ред. І. Розпутенка. – К. : К.І.С., 2004. – 348с.

Рецензент: доктор наук з державного управління, доцент Шевченко О.О.

УДК 351.013:330.322

Мірко Н.В.,

доцент кафедри обліку і аудиту
Академії муніципального управління,
к.держ.упр.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ТА МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО РИНКУ ПРОДУКЦІЇ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Анотація. Розкрито концептуальні засади державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості України. Проаналізовано світовий досвід державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості та можливість його використання в Україні. Визначено економічні

проблеми розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості України і резерви підвищення ефективності. Проведено аналіз сучасного стану державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості України. Здійснено оцінку інституціонального забезпечення державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості. Запропоновано науково-методичні підходи до мобілізації резервів промислового зростання та методи державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості країни. Обґрунтовано набір заходів щодо формування і розвитку внутрішнього ринку товарів легкої промисловості. Розроблено механізми державної підтримки інноваційного забезпечення розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості.

Ключові слова: державна підтримка, державне регулювання, легка промисловість, механізми державного регулювання, розвиток легкої промисловості, внутрішній ринок продукції.

Аннотація. Раскрыто концептуальные основы государственного регулирования развития внутреннего рынка продукции легкой промышленности Украины. Проанализирован мировой опыт государственного регулирования развития внутреннего рынка продукции легкой промышленности и возможность его использования в Украине. Определены экономические проблемы развития внутреннего рынка продукции легкой промышленности Украины и резервы повышения эффективности. Проведен анализ современного состояния государственного регулирования развития внутреннего рынка продукции легкой промышленности Украины. Осуществлена оценка институционального обеспечения государственного регулирования развития внутреннего рынка продукции легкой промышленности. Предложены научно-методические подходы к мобилизации резервов промышленного роста и методы государственного регулирования развития внутреннего рынка продукции легкой промышленности страны. Обосновано набор мер по формированию и развитию внутреннего рынка товаров легкой промышленности. Разработаны механизмы государственной поддержки инновационного обеспечения развития внутреннего рынка продукции легкой промышленности.

Ключевые слова: государственная поддержка, государственное регулирование, легкая промышленность, механизмы государственного регулирования, развитие легкой промышленности, внутренний рынок продукции.

Summary. Conceptual bases of the state adjusting of internal market development of products of light industry of Ukraine are exposed. World experience of the state adjusting of internal market development of products of light industry and possibility of his use is analysed in Ukraine. The economic problems of internal market development of products of light industry of Ukraine and backlogs of increase of efficiency are certain. The analysis of the modern state of the state adjusting of internal market development of products of light industry of Ukraine is conducted. Estimation of the institutional providing of the state adjusting of internal market development of products of light industry is carried out. Offered scientifically methodicals approaches to mobilization of backlogs of industrial growth and methods of the state adjusting of internal market development of products of light industry of country. Perfection set of measures on forming and internal market development of commodities of light industry. The mechanisms of state support of the innovative providing of internal market development of products of light industry are developed.

Keywords: state support, state adjusting, light industry, mechanisms of the state adjusting, development of light industry, internal market of products.

Постановка проблеми. Одним з найважливіших завдань держави на сучасному етапі розвитку є регулювання розвитку промислового виробництва, зокрема внутрішнього ринку продукції легкої промисловості. Багато в чому це обумовлено наростанням невизначеності економічного, технологічного й соціального середовища. На сучасному історичному етапі саме функціонування легкої промисловості дозволяє відтворити макроекономічні виміри регіональних економічних систем як найбільш соціально орієнтована, енергоефективна й наукоємна галузь, із швидким обігом капіталу, економічною віддачею, соціальним ефектом.

Метою даної статті є висвітлення концептуальних засад та механізмів державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості України.

Аналіз наукового доробку. Ґрунтовне дослідження проблем державного регулювання розвитку промисловості здійснили у своїх працях

вітчизняні вчені: Л.В. Беззубко, С.О. Біла, В.М. Геєць, В.Г. Горник, А.О. Дегтяр, О.С. Ігнатенко, О.М. Кондрашов, М.Х. Корецький, О.М. Суходоля, та закордонні вчені: М. Альберт, І. Ансофф, Р. Нельсон, М. Портер, Р. Харрод та ін.

Виклад основного матеріалу.

Досліджено еволюцію теорії формування ринку на основі огляду існуючих підходів, сформованих у межах теорії конкуренції школами класичної та неокласичної політекономії, представники яких опрацювали моделі чистої монополії, досконалої, монополістичної та олігополістичної конкуренції. Показано, що сукупність цих моделей утворює теоретичний інструментарій для аналізу конкретних реальних ринків і розробки заходів щодо їх регулювання або, навпаки, дерегулювання. Виділено функції, які виконує ринок (регулююча, ціноутворювальна, стимулююча, розподільна, інформаційна, посередницька, сануюча тощо), з урахуванням яких роль ринку зводиться до знаходження оптимального вирішення проблем що, як і для кого виробляти; забезпечення рівноваги попиту та пропозиції і збалансованого розвитку економіки; диференціації товаровиробників з точки зору ефективності їх діяльності. Доведено, що принципи державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості можна визначити такі, що зумовлені потребами розвитку промислової галузі науково обґрунтовані фундаментальні положення стратегічного характеру, які відбивають специфіку соціально-економічних та юридичних особливостей механізму державного управління зазначеною галуззю. Виділені наступні принципи: підпорядкованість управління забезпеченню інтересів економічної безпеки держави, складовою якої є промислова безпека, з урахуванням стратегічного характеру цієї галузі; спрямованість управління на врахування інтересів споживачів; оптимальне поєднання прямих (адміністративних) та непрямих (економічних) методів управління;

пріоритет у механізмі державного управління загальної функції регулювання та спеціальних функцій регулятивного характеру; забезпечення наближення управління галуззю до стандартів та вимог ЄС.

Завдяки домінуючим у сучасній західній економічній теорії підходам – структурного, поведінкового та функціонального, – конкуренція у ринковій економіці визначається або як процес, або як статичне явище. Вивчення генезису теорії внутрішнього ринку дозволяє визначити досягнення нею етапу інтеграції ринкового та ресурсного підходів через забезпечення стратегічного успіху підприємств легкої промисловості, який залежить, з одного боку, від вміння вчасно відстежувати релевантні зміни у конкурентному середовищі, з іншого – розвивати власні ключові компетенції адекватно до цих змін. Розглянуто сутність і визначено поняття соціально-економічної категорії “внутрішній ринок продукції легкої промисловості”, який являє собою частину національного ринку та є системою економічних відносин між виробниками-резидентами національної економіки та споживачами, що діють на економічній території країни.

Узагальнюючи наявні теоретичні здобутки, запропоновано дефініцію “державне регулювання розвитку внутрішнього ринку галузі” тлумачити як системний механізм цілеспрямованої державної підтримки розвитку легкої промисловості з обґрунтуванням пропозицій щодо забезпечення процесу розширеного відтворення стратегічного потенціалу, в основу яких покладено сутність економічних суперечностей розвитку продуктивних сил, вдосконалення інституціональних та організаційних механізмів, загальних зв’язків, властивостей і тенденцій для подальшого збільшення ємності внутрішнього ринку продукції легкої промисловості країни.

Розкрито, що інтегральною метою державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості в Україні повинно

бути забезпечення ефективного розвитку легкої промисловості та економіки України в контексті забезпечення промислової безпеки держави. Обґрунтовано, що важливим стратегічним напрямом розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості є стратегія економічного протекціонізму, яка включає комплекс заходів щодо забезпечення засобами держави рівноправної конкуренції на внутрішньому ринку країни протягом перехідного періоду та передбачає реалізацію політики цілеспрямованого сприяння розвитку ефективних вітчизняних виробництв, національного капіталу, який діє в рамках чинного законодавства, зростання доходів та рівня споживання населення України, активну підтримку становлення в Україні сучасної конкурентоспроможної ринкової економічної системи.

Доведено, що державне регулювання розвитком внутрішнього ринку продукції легкої промисловості країни спрямовано на формування конкурентного ринкового середовища, що базується на наступних концептуальних положеннях: стимулюванні створення виробничою системою легкої промисловості ефективною сукупною пропозицією; стимулюванні збільшення обсягів попиту на товари кінцевого споживання; стимулюванні інвестиційного попиту та створення системи виробничого фінансування капітальних вкладень; звільнення ринку від безпрецедентного державного втручання в ринковий механізм шляхом вдосконалення низки законів, що пригнічують конкуренцію між виробниками і узаконюють знищення вітчизняного товаровиробника. Доведено, виходячи з принципу пріоритетності державних інтересів, що вирішальну роль у регулюванні внутрішнього ринку продукції легкої промисловості та подолання кризових явищ у галузі має відігравати держава шляхом реалізації засобів поширення й підтримки малого бізнесу, активізації засобів впливу і системоутворювальних регуляторів,

інноваційних інфраструктурних інститутів ринку та відповідних інструментів стимулювання.

Вивчивши світовий досвід державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості інших країн, виявлено необхідність його використання для України, зокрема безконтрольна лібералізація цін привела до порушення грошового обігу, недоліку платіжних засобів. Негативна ситуація, що склалася, вимагає від Уряду України швидкого введення в економічну політику ефективного механізму регулювання цін. Наголошено, що корисним для України є закордонний досвід в сфері інвестиційної діяльності для стимулювання капітальних інвестицій. Запропоновано застосовувати переважно податкові стимули, які дозволяють компаніям витратити більшу частину свого прибутку й амортизації на вкладення в основний капітал. У якості фінансових засобів доцільно використовувати довгострокові кредити фінансових установ, розміщення облігацій і акцій на ринках капіталу. Показано, що державної підтримки потребують заходи з реорганізації підприємств галузі, організації підготовки кадрів середньої й вищої ланки управління.

Здійснено комплексний аналіз процесів розвитку та регулювання легкої промисловості Донецького, Придніпровського, Карпатського, Подільського, Поліського економічних районів з метою виявлення резервів підвищення її конкурентних переваг. На підставі ретроспективного аналізу розвитку легкої промисловості України у цілому та її регіонах визначено, що галузь практично за минулі роки вичерпала фактори економічного зростання, коли ставки робилися на імпортозаміщення. Накопичені проблеми у галузі та відсутність системного підходу до реформування легкої промисловості регіонів спричиняє невиправдано повільний її розвиток та зумовлює глибокі диспропорції між якісними і ціновими показниками продукції легкої промисловості на внутрішньому

регіональному ринку країни. Серед регіонів основними виробниками продукції легкої промисловості можуть бути Карпатський, Подільський, Поліський райони, в яких виробляється 40,1 % продукції легкої промисловості країни. Найнижчі показники має Донецький, Придніпровський райони, частка виробництва галузі якого становила 16,0% від загальнодержавного рівня (проте порівняно з 1990 р. вона знизилася у 1,3 рази). Слід відмітити, що оновлення виробничого потенціалу за регіонами здійснюється за рахунок введення нових ОВЗ при низькому коефіцієнті вибуття. Екстенсивний характер відтворювального процесу призвів до збільшення зношеності ОВЗ легкої промисловості за 1990 – 2009 рр. – з 25,1 % до 45,9 %. У підгалузевому розрізі протягом 2008 р. зношеність ОВЗ склала: у текстильному виробництві та виробництві готового одягу, хутра та виробів з хутра – 46,6 %; шкіри та шкіряного взуття – 41,1 %.

Обсяги інвестицій в основний капітал легкої промисловості протягом тривалого часу залишаються найнижчими серед галузей промисловості. Частка інвестицій у легку промисловість від загального їх обсягу знизилася з 1,2 % у 2001 р. до 0,7 % у 2008 р. Вітчизняні та іноземні інвестори у 2008 р. надавали перевагу Львівській, Хмельницькій, Закарпатській областям. Найнижча питома вага обсягу інвестицій в основний капітал легкої промисловості в структурі інвестицій переробної промисловості України у 2008 р. спостерігалася у Донецькому, Придніпровському районах. Діагностика фінансово-економічного потенціалу приводить до висновку, що кризові явища відчуваються у зв'язку з: недостатністю у зазначених економічних районах інтегрованих виробничих структур; відсутністю регіональних відділень центральних галузевих асоціацій. Зазначене не дає змогу виконувати функції державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції галузі в

цілому, позбавляє підприємства додаткової підтримки в питаннях взаємодії з державними і місцевими органами управління промисловим зростанням.

З'ясовано, що саме для легкої промисловості регіонів характерна менш виражена територіальна спеціалізація, оскільки вона є обслуговуючою, додатковим виробництвом. Проте, у останньої зазначено падіння індексів обсягів промислової продукції, хоча вона і є найбільш енергоефективною із видів економічної діяльності, відіграє регіонально- й системоутворювальну роль при інтенсифікації процесів регенерації та поширення системно-універсальних потенціалів.

Результати оцінювання дали змогу встановити обмеження щодо використання статистичного аналізу до моніторингу рівня конкуренції. Це зумовило необхідність застосування комплексного підходу до прогнозно-аналітичної оцінки конкурентних переваг на галузевому товарному ринку та експертного методу для узагальнення даних, що стосуються предмета дослідження. У розділі вибірково сукупність складала 64 підприємства легкої промисловості Запорізької та Івано-Франківської областей, кількісна оцінка забезпечила екстраполяцію параметричних характеристик на генеральну сукупність. Результати свідчать: абсолютний рівень конкуренції загалом по галузі невисокий; у Івано-Франківській області агреговані оцінки рівня конкуренції як з боку українських виробників, так і підприємств дальнього зарубіжжя на 10 % вище, ніж загалом по Україні.

На етапі оцінювання конкурентних переваг продукції місцевого виробництва порівняно з показниками по Україні, дальнього та ближнього зарубіжжя обчислено агреговані значення конкурентних переваг (розраховані за оцінками керівників підприємств), які засвідчили сприятливу тенденцію для розвитку в Івано-Франківській області хутрово-хутряної підгалузі на місцевій сировині. За оцінками керівників

підприємств галузі, репрезентативними факторами, що посилюють конкуренцію на ринках збуту, є: скорочення внутрішнього платоспроможного попиту (I місце); низькі ціни імпортованих товарів; зростання обсягу імпортованих товарів.

Інтерпретація отриманих результатів дала змогу вказати на параметри розвинутості виробництва легкої промисловості у Запорізькій та Івано-Франківській областях з погляду самих виробників, що суттєво розширює склад і поліпшує інформативність показників. Відтак, зазначено, що обстеження товарних ринків легкої промисловості регіонів є основою для: визначення домінант загальноконкурентних стратегій державного регулювання розвитку на галузевому ринку країни; усунення недоліків у функціонуванні сучасного регіонального ринку товарів легкої промисловості; розроблення системи заходів з формування та розвитку регіонального галузевого ринку.

В умовах нарощення ризику, невизначеності та динамічності бізнес-ситуацій гармонізації внутрішнього ринку продукції легкої промисловості сприяє застосування інструментарію державного регулювання. Ефективність регіональної політики визначається цілим рядом конститутивних факторів, серед яких найбільш вагомим є інституціональний.

Сьогодні можна стверджувати, що на шляху ринкового, міжгалузевого і внутрішньогалузевого руху капіталів у транзитивних економіках стоять не лише перепони територіального і монополістичного характеру, а, головним чином, перепони, що виникають через недосконалість інституціонального середовища, що призводить до різного роду викривлень у конкурентному середовищі, створює нерівні правила гри для різних суб'єктів господарювання, викликає зростання трансакційних витрат.

Основними інституціональними факторами, що негативно впливають на формування внутрішнього ринку продукції легкої промисловості країни, сьогодні залишаються адміністративні бар'єри і державна допомога певним галузям промисловості. Систематизовано існуючі проблеми інституціонального середовища у легкої промисловості регіонів України з виділенням таких блоків, як: надмірна нестабільність формальних правил; викривлення системи неформальних правил у бік корупції; недосконалість судової системи як системи санкцій за невиконання правил; проблеми політичних організацій, що виявляються у створенні адміністративних інституціональних бар'єрів на шляху розвитку конкуренції; нерозвиненість громадських організацій по захисту підприємців і покупців.

Наголошено, що механізм вдосконалення державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості в сучасних умовах повинен бути заснований на створенні зовнішніх умов ефективного входження підприємств галузі в ринок та їх ефективного функціонування в умовах ринкової економіки.

Визначена структура організаційно–економічного механізму регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості, обґрунтовані його рівні, принципи реалізації дії, ресурси та інструментарій. Основними елементами цієї субструктури є: система формування і підтримки конкурентного середовища, що включає інструменти антимонопольного регулювання, розвитку малого і середнього бізнесу, антидемпінгової політики, захисту вітчизняних товаровиробників; система, яка регулює розміри грошової маси в обігу, що включає інструмент кредитно-грошової політики; система інфраструктурних інститутів ринку, що обслуговують легку промисловість регіонів (рис. 1). Для розвитку інфраструктурних інститутів ринку легкої

промисловості регіонів необхідна активізація державної дії на прискорення формування регіональної ланки нормативно-правового регулювання елементів інфраструктури з участю державних органів управління у фінансуванні регіональних програм, інвестиційних проектів.

Результати дослідження дозволили обґрунтувати набір заходів щодо формування і розвитку внутрішнього ринку товарів легкої промисловості, його інфраструктури, що включає: ув'язку промислової політики з політикою розвитку галузевого товарного ринку; вдосконалення механізму господарських зв'язків торгівлі з виробництвом; розробку цільових програм розвитку галузі й розширення асортименту галузевої продукції; градацію галузевих підприємств на “стартові”, “які стійко розвиваються” та “які прогресують” для визначення доцільності й пріоритетності різних форм допомоги з боку держави і позабюджетних організацій; пропозиції щодо захисту внутрішнього ринку.

Оскільки для внутрішнього ринку продукції легкої промисловості характерним є низький рівень культури ринкових відносин, нерозробленість нормативно-правового забезпечення, значний вплив кримінальних структур, загострення проблеми збуту продукції, то нами пропонується: комплексний розвиток регіональних внутрішніх ринків і формування надійної інфраструктурної бази; класифікацію основних елементів інфраструктури ринку легкої промисловості економічних районів за комплексами потенціалів: організаційний, матеріальний, інформаційний, фінансово-кредитний, кадровий, нормативно-правовий, з їх градацією на “раніше існуючі”, “нові” та “ті, яких бракує”. Пропонована класифікація елементів інфраструктури розглянута за двома класифікаційними ознаками: функціональною та за рівнем розвитку інфраструктури. Виділення елементів інфраструктури в окрему групу “ті, яких бракує” дає змогу визначити перспективні напрями розвитку

інфраструктури регіонального ринку та реалізації регіональної політики.

Розроблено механізми державної підтримки інноваційного забезпечення розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості, які включають: 1) регулятори підтримки та розвитку малого і середнього підприємництва (це стосується підприємств швейної промисловості); 2) засоби прискорення модернізації та техніко-технологічного переозброєння галузі (введення спрощеного порядку консервації незавантажених потужностей зі звільненням активів від оподаткування, зменшення ставки податку на прибуток при виведенні з експлуатації застарілого і зношеного обладнання, врахування у собівартості додаткової амортизації переоцінених ОВЗ); 3) методи організаційно-економічного характеру для формування та розвитку інфраструктури ринку обладнання, що було у використанні; сприяння підприємствам малого і середнього бізнесу в придбанні такої техніки; звільнення їх від мита та ПДВ на технологічне обладнання, що не виробляється в Україні і закуповується за її межами; 4) важелі державного регулювання економіки для створення підприємств за державної участі в лізингу обладнання для легкої промисловості регіонів з субсидованим відсотком за кредит, венчурних підприємств та використання корпоративного венчурінгу, завдяки якому з'єднуються: процес швидкого реагування на зміни ринку та упровадження прогресивних технологій, комерційний, фінансовий і технічний потенціал крупних компаній, оптимізація механізму збору та розповсюдження науково-технічної інформації шляхом трансферту технологій.

За результатами діагностики ефективності функціонування системи управління трансфертом сучасних технологій на внутрішньому ринку продукції легкої промисловості, запропоновано: а) створення галузевої міжфірмової інфраструктури: ринку консультацій, центрів демонстрацій

нових видів вітчизняної і зарубіжної продукції, обміну науково-технічною інформацією щодо власних вітчизняних розробок; б) ухвалення нового проекту Закону України “Про мале підприємництво” та його доміант із: раціональним розподілом функцій між центральними, регіональними і місцевими органами державної влади; делегуванням широких повноважень на рівень адміністративно-територіальних одиниць та органів місцевого самоврядування при збереженні за центральними органами загальних координаційних функцій, що забезпечують єдність економічного простору і господарського регулювання; визначенням ієрархічної інфраструктури підтримки малого бізнесу.

Висновки. Встановлено, що витокami розвитку теорії формування ринку виступають методологічні підходи, сформовані в межах теорії конкуренції школами класичної та неокласичної політекономії, представники яких опрацювали моделі ринкових структур. Показано, що державне регулювання розвитком внутрішнього ринку продукції легкої промисловості країни спрямоване на формування конкурентного ринкового середовища. Виявлено необхідність дослідження світового досвіду державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості інших країн та його використання для України. Здійснено комплексну прогностно-аналітичну оцінку розвитку та результативності регулювання внутрішнього ринку продукції легкої промисловості країни. За результатами аналізу сучасного стану державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості України обґрунтована необхідність оцінювання рівня конкуренції та конкурентних переваг на галузевому товарному ринку. Удосконалено методичні підходи до оцінки інституціонального забезпечення державного регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості. Запропоновано структуру і функції

організаційно-економічного механізму регулювання розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості. Обґрунтовано заходи щодо формування і розвитку внутрішнього ринку товарів легкої промисловості. Запропоновано склад механізмів реалізації інноваційних трансформацій у легкій промисловості регіонів та окремих її підгалузях.

Список використаних джерел:

1. Мірко Н.В. Теоретичні засади активізації внутрішнього ринку продукції легкої промисловості / Н.В. Мірко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 20. – С. 47–51.
2. Мірко Н.В. Державне регулювання внутрішнього ринку легкої промисловості / Н.В. Мірко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 20. – С. 33–36.
3. Мірко Н.В. Державний механізм регулювання взаємодії внутрішнього та зовнішнього ринків легкої промисловості / Н.В. Мірко // Науковий вісник Академії муніципального управління: Серія «Управління». Вип. 4/2010. Державне управління та місцеве самоврядування. – К.: ВПЦ АМУ, 2010. – С. 480–492.
4. Мірко Н.В. Державний організаційно-економічний механізм регулювання та активізації розвитку внутрішнього ринку продукції легкої промисловості / Н.В. Мірко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 21. – С. 30–33.
5. Мірко Н.В. Державна економічна політика розвитку легкої промисловості / Н.В. Мірко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 22. – С. 13–17.
6. Мірко Н.В. Державна політика на внутрішньому ринку промислової продукції / Н.В. Мірко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 23. – С. 30–32.
7. Мірко Н.В. Державний механізм захисту внутрішнього товарного ринку / Н.В. Мірко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 24. – С. 23–26.

Рецензент: доктор економічних наук, професор Царенко О.В.